522068901

బుద్ధి నిలకడ లేని మనుజుడు పొందజాలడు శాంతిసుఖములు
విషయసుఖముల వెంట పరిగిడు వెఱ్ఱి జీవికి ఎచట శాంతి
కన్ను విప్పి చూడరోరన్నా.

విద్యార్థులారా!

సర్వమతములు హృదయపరిశుద్ధతను గురించియే ప్రబోధిస్తూ వచ్చినవి. అట్టి హృదయపరిశుద్ధి లేని మానవుడు ఎన్నివిధములైన సాధనలు చేసినప్పటికి ప్రయోజనము లేదని ప్రబోధిస్తూ వచ్చినవి. చిత్తమునందు అహంకారమనే మాలిన్యము దట్టముగా పేరుకొని వుండుటచేత శుద్ధి యే రీతిగా మనకు లభిస్తుంది? శరీరమును జలముతో మనము పరిశుద్ధము గావించుకోవచ్చును. కాని హృదయము పరిశుద్ధము గావించుకోవలెనన్న దీనికి కావలసిన పదార్థము యేమిటి? ఇదియే నామ చింతన. భగవన్నామము ఒకటి మాత్రమే హృదయమును పరిశుద్ధం గావించే పవిత్రమైన పదార్థము. దానవుడైన ప్రహ్లాదుడు, పక్షియైన జటాయువు, మృగమైన గజపతి కేవలము నామ చింతన చేతనే తమ దివ్యతత్వాన్ని గుర్తించి జన్మసార్థకము గావించుకున్నారు. అహంకారము వుండినంత వరకు ప్రహ్లాదుడు గాని, జటాయువుగాని, గజరాజుగాని శాంతిసంతోషములను అనుభవించలేక పోయెను. తమ తమ భౌతిక శక్తులను వుపయోగ పరచుకొని ఆ శక్తుల చేతనే విజయాన్ని సాధించవచ్చునని యివి గర్వించినవి. కడపటికి భౌతిక బలము, భౌతిక శక్తియు నిష్ప్రయోజనమని గుర్తించుకున్నాయి. దైవబలమే నిజమైన బలమనియు, దైవనామమే నిజమైన బలమనియు విశ్వసించి 'నీవే తప్ప నితఃపరం బెరుగ' అని ప్రార్థించినవి. కౌరవ సభయందు అనేక విధములుగా బాధించుటకై పూనుకున్న సమయములో ఎవరు రక్షించారు? ద్రౌపది యొక్క పతులు మహా బలవంతులే, శక్తిమంతులే, ధర్మమూర్తులే చెంతనే వుండి కూడను యీమె బాధనివారణ చేయలేక పోయారు. ఆమె దుఃఖమును శాంతిపరచలేక పోయారు. అప్పుడు ఆమె తలచింది భౌతిక జగత్తునందు కలిగిన బంధువులు యెవ్వరుకూడను దుఃఖమును పరిహారము గావించలేరు. ఎవరికి వారే సమస్తమైన దుఃఖములో క్రుంగి కూలిపోతున్న వ్యక్తులు మరొకని దుఃఖమును యేరీతిగా నివారణ గావించగలరు? ప్రతి మానవుడు యేదో ఒక విధమైన దుఃఖముతో, విచారములో కుమిలిపోతున్నాడు. తన విచారమునే తాను పోగొట్టుకోలేని బలహీనుడు ఇతరుల యొక్క విచారములు యేరీతిగా పోగొట్టగలడు? కాయము కాయ రక్షించలేదు. మానవుని బాధలు మానవుడు యేనాడు తీర్పించలేడు. ఏదో భౌతికమైన, లౌకికమైన తాత్కాలికమైన బాధలు కొంత నివారణ గావచ్చునే గాని మితిమీరిన బాధలను, మతి తప్పిన బాధలను నివారణ చేసేది మాధవుడొక్కడే.

522068902

మాధవ నామమొక్కటే. యని కృష్ణనామము స్మరించింది ద్రౌపది. ఆ భయంకరమైన సమయమునందు ఒక్క భగవన్నామము మాత్రమే ఆమెను రక్షించింది; గౌరవాన్ని నిలిపింది.

తులసీదాసు హేతు కృశాను భాను హిమకర తే. అన్నాడు. అనగా యీ జగత్తుకంతా హేతువు కృశాను భాను హిమకరులు. అగ్ని సూర్యుడు చంద్రుడు. ఈ మూడింటిపైనే యీ జగత్తు ఆధారపడి వుంటుందాది. ఈ జగత్తును నిలబెట్టినవి అగ్ని సూర్యుడు చంద్రుడు మాత్రమే. దేవుడు లేడని వాదించే నాస్తికుడు కూడను అగ్ని సూర్యచంద్రాదులు లేకపోతే జీవించలేమని అర్థము గావించుకుంటారు. అగ్ని, సూర్యుడు, చంద్రుడు ప్రధానమైన స్థానమునందుంచుకొనుటకు మూలకారణమేమిటి? భక్తుని హృదయము పవిత్రమైనది, పరిశుద్ధమైనది; ప్రేమ పూరితమైనది. అందువలన అగ్నికి సూర్యునకు చంద్రునకు రాముని నామమును పోల్చుకున్నాడు. రామనామమునకు ర.అ.మ యీ మూడక్షరములు ప్రధానమైనవి. కృశాను భాను హిమకర అనే పదములకు ర, అ, మ యీ మూడింటిని సమన్వయము గావించుకున్నాడు. భానుడనగా సూర్యుడు, హిమకరుడనగా చంద్రుడు. ర.అ.మ యీ మూడు కూడను కృశాను భాను హిమకర అని వర్ణించుకుంటూ వచ్చాడు తులసీదాసు. ర అనేది తత్ గా భావించుకున్నాడు. మ అనేది త్వమ్ గా భావించుకున్నాడు. రామ రెండు చేరి తత్వమసి యిదే రామమూర్తి స్వరూపమన్నాడు. ఇటి యీ రామనామమనేది యెక్కడనుండి ఆవిర్భవించింది? ఎవరు దీనిని అందిచ్చారు? ఎవరు దీనిని సృష్టించారు అనే విషయాన్ని మనము చక్కగా విచారణ చేసుకుంటే ప్రాచేతసుడనే వాల్మీకి పూర్వము కిరాతకుడుగా వుండి మహర్షుల బోధలచేత సత్సంగము చేత, భగవన్నామము చేత మొదటి మొదటి ఋషిగా యేర్పడినాడు. భగవంతుడు లోకదాతగా యైనప్పుడు వాల్మీకి శ్లోకదాతగా మారాడు. వాల్మీకి రామనామము చేతనే రామాయణమును ప్రారంభించాడు. రామాయణములో నూరుకోట్ల శ్లోకములు లిఖించాడు. ఈ రామనామమనేది రామ చింతన అనేది త్రిలోకములకు సంబంధించినది. యిది త్రిలోకముల యొక్క సొత్తు. కేవలము ఒక్క లోకమునకు సంబంధించినది కాదు. భూర్భువస్సువః. పాతాళలోకము, భూలోకము, ఊర్ధ్వలోకము మూడు లోకములకు సంబంధించినది-రామచరితము. మానవులు దేవతలు దుర్మార్గులైన రాక్షసులు కూడను వచ్చి యీ నామమును సమంగా పంచి యివ్వాలి అని ప్రార్థించారు. నూరుకోట్ల శ్లోకములు మూడు లోకములకు యేరీతిగా సమంగా పంచి యివ్వడానికి వీలౌతుంది. రాముణ్ణే చింతించుకున్నాడు. రామనామము చేతనే ఆ vision, ఆ vibration తన హృదయములో ప్రారంభించింది. నేను పంచివ్వగలనని హామీ యిచ్చాడు. ఒక్కొక్క లోకమునకు 33 కోట్లు 33 లక్షల 33 వేల 333 గా పంచి యిచ్చాడు. ఒక్క శ్లోకం మిగిలింది. ఈ శ్లోకమును ఏరీతిగా పంచాలి యిందులో అక్షరములు యెన్ని అని విచారణ చేశాడు. ఇందులో 32 అక్షరములుంటున్నాయి. ఈ 32 అక్షరములు మూడు లోకములకు యేరీతిగా సమంగా పంచి యివ్వాలి? యోచన చేశాడు. తిరిగి రామ చింతనే సలిపాడు. రాముడే దీనికి జవాబందించాడు. పది పది అక్షరములు ఒక్కొక్క

లోకమున కందించాడు. ఇక మిగిలినవి రెండక్షరములే. ఈ రెండక్షరములు రామ, హరి, హర కృష్ణ, సాయి అని బూరకమైన రెండక్షరములు. పేర్లను మాత్రమే మూడు లోకములకు సమముగా అందించాడు. కనుకనే నామము జీవితమునకు నావ వంటిది. ఈ సంసార మహాసాగరమునుండి తరించాలని ప్రార్థించే వ్యక్తికి భగవన్నామము అత్యవసరము. అందువల్లనే కలియుగమునందు నామమే ప్రధానము.

హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలం
కలౌ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ గతిరన్యథా.

భగవంతుని నామము తప్ప కలియుగము లోపల ధ్యానముగాని, యోగముగాని, తపస్సుగాని యజ్ఞముగాని, యాగముగాని చేసి మానసిక శాంతిని పొందలేమని నిర్ణయించుకున్నారు.

భగవన్నామము విషమును కూడను అమృతముగా మార్చగలదు. మీరా అన్నివేళలయందు, అన్ని స్థానములందు కృష్ణనామమునే స్మరిస్తుండేది. పరిస్థితిని గుర్తించిన మహారాణా యీమె పిచ్చితనమును మార్చటానికి ప్రయత్నించి యనేక యుక్తులు పన్నాడు. ఆమెకు బోధములేదు. అభిమాన మమకారములు లేవు. అహంకార ఆడంబరములు లేవు. ఏ రాజులమధ్యనైనా, ఏ సాధువుల మధ్యనైనా, ఏ వ్యక్తుల మధ్యనైనా, ఏ బజారునడైనా కృష్ణనామము స్మరిస్తూ పోయేది. రామరతన ధన పాయో, పాయోరే మైనే అంటూ బజారువెంట పాడుకుంటూ పోయేది. మహారాణా యీ దృశ్యాన్ని చూచాడు. నేను రాజస్థానమున వుండినవాడను. నా ధర్మపత్ని యీ రాజుల మధ్యలో, యీ సాధువుల మధ్యలో బిక్షకుని వలె తంబుర వాయించుకుంటూ పోతుండాది. నాకగౌరవం కదా అని భావించాడు. ఆమె అనేక పర్యాయములు చెప్పింది. భగవన్నామము వుచ్ఛరించేదానిలో గౌరవము అగౌరవము ఏమి లుండాది. భగవన్నామము వుచ్ఛరించటమే గౌరవము. ఉచ్ఛరించకపోవటమే అగౌరవము. పదిమంది వింటారనిగాని, పదిమంది యేమనుకుంటారనిగాని అభిమానమునకు చోటిస్తే, నీకు ఆత్మతత్వమే క్షీణించిపోతుంది. ధైర్యముతో సాహసముతో యిది నాకర్తవ్యము, యిది నాయిష్టము అని అభిమాన మమకారములను బయించి దైవనామాన్ని స్మరించాలి. ఆమె యీవిధమైన ధైర్యము చేతను, సాహసము చేత బయటవారి ప్రభావముతో తన స్వభావమును మార్చుకోలేదు. మహారాజు ఆమెకు నచ్చ చెప్పటానికి అనేక విధముల ప్రయత్నించాడు. మీరా. నీవు యీవిధముగా పాడుతుంటే జగత్తంతా నిన్ను ఒక పిచ్చిదిగా భావిస్తుంది. లోకులు కాకులవలె వాగుతారు అన్నాడు. మీరా అప్పుడు చెప్పింది. మహారాజా! కాకుల కూతలకై కోకిల తమ గానమును మానుకుంటాయా? కాకుల కూతలు కాకులుగానే వుంటాయి. దానికి భయపడి కోకిలలు తమ గానాన్ని మానుకుంటాయా లోకులు కాకులు. భగవన్నామము కోకిలగానము. చుక్కలను చూచి కుక్కలు మొరిగితే చుక్కలు క్రిందికి రాలవు. మహారాజా చుక్కలెక్కడ కుక్కలెక్కడ? అట్లాంటి వున్నత స్థాయియందున్న భగవన్నామమును వుచ్ఛరించటములో

చిలిపి చేష్టలతో కూడిన, అజ్ఞాన అహంకారములతో కూడిన యీ లోకులకు మనమెందుకు లొంగాలి. ఈ విధముగా ఆమె వాదించేటప్పటికి అతనికి చాలా కోపం వచ్చింది. రాజు రజోగుణము వాడు. భక్తుడు శుద్ధసాత్వికమైనవాడు. రాజసికమునకు సాత్వికమునకు పొత్తు కుదరదు. నీటికి నిప్పుకు పొత్తు యెట్లా కుదురుతుంది. నీరువుంటే నిప్పు వుండదు. నిప్పు వుంటే నీరు వుండదు. కాని నీరునుంచే నిప్పు వచ్చింది. ఈ విధమైన సన్నిహితసంబంధ బాంధవ్యములను మీరా చక్కగా బోధిస్తూ వచ్చింది. ఈ బోధ మహారాణాకు మాత్రమే కాదు. లోక జనులకందరకు చక్కగా కనువిప్పుగా చూపించింది.

అనేక మంది మన విద్యార్థులు కూడను హాలిడేస్ లో యిండ్లకు పోయినప్పుడు భోజనానికి కూర్చున్నప్పుడు బ్రహ్మార్పణం అని ప్రార్థన చెప్పాలంటే అందరు యేమనుకుంటారో అని భయపడుతారు. ఏమిటీ భయం?

భయమును దయ్యమును పారగద్రోలి నిర్భయముగ నుండరయ్యా
పాపంబన భయముండవలెనయ్యా లోకము లోటి భయము
మీకేలనయ్యా అందరికి భయపడి దేవుని భజన
చేయగలేక భ్రమ చెంది మరణించు సమయమందున
బలిమి మీరగ యముడు రమ్మిక రమ్మనుచు లాగంగనప్పుడు
అయ్యయ్యో అని యేడ్వంగ నెవ్వరు అడ్డగింపగ వత్తురయ్యా.

ఈనాడు మనము భయపడి భగవన్నామాన్ని స్మరించకుండా వదలిపెట్టినప్పుడు మనకు యమపాశములు వచ్చి వెళ్లువెళ్లని హింసించే సమయములోపల అయ్యయ్యో అనుకుంటే విడిపించేవారు యింకెవరు రక్షించేవారెవరు? జీవితకాలములో చేసిన స్మరణ అంత్యకాలములో ఆదరణ కోసమని. కనుక యీ లేత వయసునందే భగవన్నామాన్ని వుచ్చరించుకుంటూ పోయినప్పుడే అంత్యకాలము ఎప్పుడో అప్పుడే యివన్నీ కూడను మనను రక్షించటానికి అవకాశము వుంటుంది.

విద్యార్థులారా! భగవన్నామాన్ని స్మరించటములో మీరేమాత్రము భయపడకూడదు. అభిమాన మమకారములకు అంతకంటె అవకాశమివ్వకూడదు. అభిమాన మమకారములచేత మనము కృంగిపోయినప్పుడు మన జీవితమే కృశింప చేసుకుంటాము. ప్రతి ఒక్కటి భగవదర్పితముగా భావించాలి. ఏ దేహంబు మొసగితివో యీశ నాకు మగిడి దానినే అర్పింతు మహితమూర్తి!'. ఈ దేహమెవరిచ్చారు, ఈ బుద్ధి ఎవరిచ్చారు? ఈ జ్ఞానమెవరిచ్చారు? ఈ ప్రాణమెవరిచ్చారు? ప్రతి నరమునందు అంగీరసుడై ప్రతి అంగమున యీ శక్తినెవరిచ్చారు? అన్ని యిచ్చినవాడు నీవే. 'మగిడి దానినే అర్పింతు మహితమూర్తి'. ఏది నీవు నాకిచ్చావో దానినే నీకర్పితము చేస్తున్నాను. నేను తెచ్చినది కాదు. నేను యిచ్చినది కాదు. నీవు యిచ్చినది నీకే యిస్తున్నాను. చాలామంది నిష్ఠాగరిష్ఠులైన పండితులు గోదావరి, కృష్ణ, గంగ, యమున, కావేరి యిత్యాది నదులకు పోయి సంధ్యావార్చుకుంటారు.

పుణ్యనదులలో సంధ్య వార్చుకోటం మహా పవిత్రమని భావిస్తుంటారు. చేతులలో ఆనదియొక్క నీరు తీసుకుంటారు. కేశవాయనమః, మాధవాయనమః, నారాయణాయనమః అంటూ తిరిగి ఆనీటిని గంగకే విడిచిపెడతారు. విడిచిపెట్టిన నీరు తిరిగి తీసుకుంటారు. తిరిగి గంగకే వదిలిపెడతారు. వీరు కొత్తనీరు యెక్కడనుంచి తెచ్చారు? కనుక నీవిచ్చేది భగవంతుని దగ్గరనుంచి పుచ్చుకున్నదే గాని నీసొత్తు కాదు. తన సొత్తు తనకే యిచ్చేదానిలో అభిమానమేమిటి? మమకారమేమిటి? అహంకారమేమిటి? దీనివలననే మానవత్వమనేది మీరు నపడిపోతుండాది. భగవన్నామము వుచ్చరించటంలో గాని, భగవన్నామస్మరణ చేయటంలో గాని, భగవద్ధ్యానం చేయటంలో గాని ఎవరికి మనము వెరువనక్కర లేదు. ఎవరైనా వచ్చి వాదించవచ్చును. ఏమిరా పిచ్చివాడా! దేవుడెక్కడ వున్నాడు? ఎందుకోసం యీవిధముగా స్మరిస్తున్నావు అని హేళన చేయవచ్చు! అయ్యా నీకు లేకపోవచ్చును. నాకు వున్నాడు అంటూ ధైర్యముగా ఎదుర్కోవాలి. నీకు దేవుడు లేనప్పుడు నీకు లేడని చెప్పుకో. నాకున్న దేవుడు లేడనటానికి నీవెవరు? నా విశ్వాసము నాది, నీ విశ్వాసము నీది. నీవు శ్వాస విడుస్తున్నావు తీసుకుంటున్నావు. నేను శ్వాస విడుస్తున్నాను తీసుకుంటున్నాను. ఇతే నా శ్వాస నిమిత్తమై నీశ్వాస పట్టుకోటానికి వీలవుతుందా? లేక నీశ్వాస నిమిత్తమై నాశ్వాస ఆపి కట్టటానికి వీలవుతుందా? నీశ్వాస నీది నాశ్వాస నాదే. అదే విశ్వాసము. ఇతరుల విశ్వాసాన్ని నీవెందుకు అనుసరించాలి. నీవిశ్వాసాన్ని నీవు అనుసరించు. ఎవరికో కన్నులు చాలా బాగా వుంటున్నాయి. సూర్యచంద్రుల మాదిరి కనుపిస్తున్నాయని తన కండ్లు మూసుకొని ఆ కండ్లపైన ఆధారపడి నడవటానికి వీలవుతుందా? తన కండ్లపైన తాను ఆధారపడాలి. తన విశ్వాసముపైన తాను స్థిరముగా వుండాలి. అదే నిశ్చలమైన పద్ధతి. అదే బుద్ధి నిలకడ లేని మనుజుడు పొందజాలడు శాంతిసుఖములు' ఈ విశ్వాసాన్ని హృదయమునందు దట్టముగా మనము పెట్టుకున్నప్పుడే యిది సరియైన మార్గాన్ని మనకు చేకూరుస్తుంది. విజయాన్ని అందిస్తుంది. కనుక లోకము నిమిత్తమై మీరేమాత్రము వెరువనక్కరలేదు.

ఈ విధముగా మీరా మహారాణాతో వాదించింది. కాని మహారాణాకు యీ మంచి మాటలు చెవుల్లో చేరలేదు. ఈమె ముద్ద ఖర్జూరము తినే స్వభావము, మహారాణా చింతపండు తినే స్వభావము. ముద్ద ఖర్జూరము తినేవానికి చింతపండు రుచించదు. చింతపండు తినేవానికి ముద్ద ఖర్జూరము రుచించదు. అజీర్ణమైన వానికి ఆకలి సంగతి తెలియదు. ఆకలయ్యే వానికి అజీర్ణం సంగతి తెలియదు. అజీర్ణము వాడొచ్చి ఒరే ఇంత భోజనం చేయుచ్చురా అంటే పోపో నీకేం బుద్ధి లేదా! నాకాకవుతుంది తినాలంటాడు. ఇష్టము లేనివారు అజీర్ణవంతులు. ఇష్టముతో భరించేవాడు జీర్ణము చేసుకునేవాడు కాబట్టి యీ యిద్దరికి పొత్తు కుదరదు. వారు యిష్టపడనీ, యిష్టపడకపోనీ మనం చేయవలసింది చేయవలసిందే. ఈ మహారాణాకు మీరాకు యిట్టి సంబంధ బాంధవ్యము కలిగింది. ఇక వీటకాదని భావించుకున్నాడు. ఈమె వుండినంత వరకు యీ విధమైన అవమానములు

522068906

పాలు కావల్సివస్తుందనుకున్నాడు. తన చెల్లెలు దగ్గరకు వెళ్లాడు. పాలలో విషము కలిపించి
యిప్పించాడు. మీరా సర్వమును భగవంతునికి అర్పితము చేసి భుజించేది.

విద్యార్థులారా! మీరు చక్కగా గుర్తించవలసిన విషయము. మీరు హాస్ట
లనందుగాని మరొక చోటగాని భుజించే ముందుగా బ్రహ్మార్పణము గావించి భుజించమని
బోధించాము. ఎందుకనగా ఆహారములో అనేక రకములుగా అశుద్ధములు చేరుతుంటా
యి. పాక శుద్ధి అన్నారు. వంటవాడు శుద్ధముగా లేక పోవచ్చును. దేహము వుండినా బుద్ధి
శుద్ధిగా లేక పోవచ్చును. వాడు యేమేమో చింతించుకుంటూ వంట చేయవచ్చును. ఇంక
పాత్ర శుద్ధి. పాత్ర సరిగా శుద్ధి లేకుండా వుండవచ్చును. పదార్థ శుద్ధి. పదార్థమంటే మీ
రు యేమనుకున్నారు? మన యింటిలో అన్నీ బాగా కడిగి అన్నీ శుభ్రముగా పెట్టుకుంటు
న్నాము. యిది కాదు శుద్ధి. మనం బజారునుంచి కూరగాయలు తెచ్చుకుంటున్నాము.
కూరగాయలు తాను పండించినాడో, యెక్కడైనా దొంగతనము చేసినాడో యే విధముగా
తీసుకుని వచ్చినాడో మనకు తెలియదు. ఈ కూరగాయలలో అనేక దోషాలుంటూ వుంటున్ని
యి. ప్రక్కింటివారి మునగ చెట్టు మన యింటిలో వాలి వున్నప్పుడు యింటిలో వున్నదికదా
అని మనము కాయలు కోసుకోవచ్చు. అది దొంగతనముగా లభించిన కూరగాయలే. ఆ
కూరగాయలు దోషంగా వుంటుంటాయి. కనుక యీ పదార్థముల దోషాన్ని మనము విచా
రించటానికి సాధ్యం కాదు. వంటవాని గుణములు యే విధముగా వున్నాయో విచారించ
టానికి వల లేదు. ఈ రకమైన అనేక దోషములుంటుంటాయి. మనము బ్రహ్మార్పణము గావి
స్తే, భగవదర్పితము గావించినప్పుడు అది పదార్థము కాదు, భోజనము కాదు ప్రసాదముగా
మారుతుంది. ప్రసాదంగా మారినప్పుడు దాంట్లో యెట్టి దోషములు వుండవు. అందువలననే

బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మహవిః బ్రహ్మాగ్నౌ బ్రహ్మణా హుతం
బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మ సమాధినా.

అంటూ బ్రహ్మార్పణం చెయ్యాలి. ఎందువలన చేయాలంటే

అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః
ప్రాణాపాన సమాయుక్తః పచామ్యన్నం చతుర్విధమ్.

నాలుగు రకములుగా మనము భుజించే ఆహారాన్ని భగవంతుడు పరిశుద్ధము చేస్తున్నాడట.
అదే అహం వైశ్వానరో భూత్వా' ఓరే పిచ్చివాడా! నేను నీలో వైశ్వానర రూపములో వుంటున్నాను.
నాలుగు విధములైన ఆహారములు ఏమిటివి? ఒక ఆహారము చక్కగా ఒక ముద్దగా మారి
చేసి పండ్లతో నమిలి కరిగింప జేసి మింగటం. రెండవది చప్పరించి మింగటం. మూడ
వది జుర్రుకోటం. మజ్జిగ వేసుకుంటుంటారు చూడు జుర్ అని శబ్దం. అది జుర్రు
కోటం. నాల్గవది నంజుకోటం. పికిల్స్. పాయసము, మజ్జిగ వూరికే మింగేస్తారు. నమలరు.
చప్పరించరు. నమిలేది, చప్పరించేది, మింగేది, టేస్టు చూచేది. ఈ నాలుగురకములైన
ఆహారమును నేను పరిశుద్ధము గావిస్తాను. అని భగవంతుడు ప్రామిస్ యిస్తున్నాడు.

522068910T

విద్యార్థులారా! ఈ పాక శుద్ధి గుర్తించటానికి వీలుకాదు కనుకనే మనము భగవదర్పితము గావించుకునేదాని గొప్పతనము యెట్టిదో ప్రత్యక్ష నిదర్శనము చూపిస్తాను. మొన్నమొన్న మాత్రమే హృషీకేశ్ లో సచ్చిదానంద ఆశ్రమము వుండేది. ఇందులో అందరు సాధువులకు భోజనము, రొట్టె అందిస్తూ వుండేవారు. భక్తులు, యాత్రికులుగా పోయినవారు సాధువులకు ఒక్కొక భిక్షగా యేర్పరచుకొనేవారు. హృషీకేశ్ లో వ్యాపారము చేసేవారు కూడను వారమునకు ఒకతూరో యింకేదైనా విశేష దినముననో సన్యాసులకు భిక్షను పెట్టేవారు. ఈ విధముగా వుంటుండగా ఒక మార్వాడి అన్ని పదార్థముల కొట్టు పెట్టుకున్నాడు. బియ్యము, జొన్నలు యిట్లాంటివంతా తూకము వేసేవాడు ఒకడు అతని దగ్గర వుండేవాడు. అతనికి భార్య మరణించింది. అతనికి యుక్త వయస్సు వచ్చిన 18 సంవత్సరముల బిడ్డ వుండినాది. ఆ అమ్మాయి కళ్యాణము చేయటానికి కాని యింటిలో వుండి ఆమెను చూచుకోటానికి గాని ఎవరూ దిక్కులేరు పాపం. ఈ విధముగా వుంటుంటే మార్వాడి మధ్యవర్తుల ద్వారా యితనికి వార్త పంపించాడు. తాను direct గా అడగటానికి ధైర్యం లేదు. మార్వాడి చాలా చిన్న వయసు వాడు 65 సంవత్సరములు. ఈ 65 సంవత్సరముల మార్వాడికి 18 సంవత్సరముల వయస్సున్న కన్యను యిచ్చి పెండ్లి చేయమని కోరుతూ వచ్చారు. పేదవాడైన ఆ తండ్రి యేదో విధముగా అమ్మాయి బాధ్యత తీర్చుకోవాలనుకున్నాడు. అంగీకరించాడు. ఈమె బాగా బ్రతుకుతుందిగదా. తినటానికి కట్టటానికి బాగా వుంటుందాటి వసతులు అని అనుకున్నాడు. తనకు కూడా ఏదైనా సహాయం చేస్తాడేమో అనే దురాశ పడ్డాడు. ఒక శుభముహూర్తములో అమ్మాయిని మార్వాడికి యిచ్చి పెండ్లి చేశాడు. పెండ్లైన దినము నుంచి ఆ కన్య నిరంతరము కంటి ధారలతోనే కాలము గడుపుతూ వచ్చింది పాపం. ఎప్పుడు చూచినా యేడ్పుటమే. నా జీవితము దురవస్థల పాలైంది కదా అని. మూడవ దినమున ఆమెను మార్వాడి యింటికి తెచ్చారు. ఆమెకు కనుపించే భోగభాగ్యములు ఒక్కటి కూడను ఆనందాన్నందించలేదు. మార్వాడి గృహములు, వసతులు కావలసినంత తిండి తీర్థములు, సదుపాయములు, వెండి బంగారము అదియివే కావలసినవన్నంతా పెట్టాడు పాపం. మానసిక సంబంధమైన బాధలను ధన కనక, వస్త్ర, వాహనాదులు దూరం చేయగలవా? అది ఎవ్వరు కూడను దూరము చేయటానికి వీలుకాదు. రాత్రికి రాత్రి మార్వాడి చక్కగా గురక పెడుతు నిద్రించే సమయములో తాను తలుపు తీసుకుని పోయింది. గంగలో పడిపోయింది. సరే గట్టుకు తేలింది. అందరు తెలుసుకున్నారు. ఫలాన వ్యక్తి అని గుర్తించారు. పదకొండవ దినము ఆ మార్వాడి కర్మకాండ సమయములో సచ్చిదానంద ఆశ్రమానికి రొట్టెలు, పాయసం, వడలు యింకా కావలసిన పదార్థములంతా బాగా చేసుకోండని రెండు వేల రూపాయలు పంపించాడు. ఆనాడు ఆశ్రమములోపల సన్యాసులకంతా మంచి విందు. బాగా బాదంఘీరు చేశారు. హల్వా చేశారు అన్నీ చేశారు. అందరు బాగా భుజించారు. ఆ ఆశ్రమములోపల పరిశుద్ధ హృదయుడు, నిర్మల చిత్తుడు, నిరంతరము ధ్యాన మగ్నుడైన ఆత్మానందుడు అను సాధువు ఒకడుండేవాడు. అతను అనేక పర్యాయములు

522068908

స్వామి దగ్గరకు వచ్చాడు పాపం. అన్నీ వదలి యిక్కడే వుంటానని కోరాడు. కానీ సాధువుల కిక్కడ స్థానం లేదు. నీవు వుండ వలసిన స్థానం అక్కడే. వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పాను. ఒక జపమాల యిచ్చాను. దాన్ని తీసుకుని తృప్తిగా వెళ్ళాడు. ఆ నాడు భోజనం చేశాడు. చక్కగా పాయసం త్రాగాడు. వడలు తిన్నాడు. రొట్టెలు తిన్నాడు. భోజనమైన తరువాత తిరిగి సాయంకాలము ధ్యానములో కూర్చున్నాడు. ఆ ధ్యానములో కూర్చునేటప్పటికి ఒక 18 సంవత్సరముల వయసు కల్గిన యువతి కనుపిస్తున్నాది. ఎక్కి కనుపిస్తున్నాది. ఏడుస్తూ కనుపిస్తున్నాది. తాను చూచాడు. భో! ఏనాడు నా భావములు యీ దుర్మార్గములో పోలేదే ఎందుకు నాకు ధ్యానములో యీ విధముగా కనుపిస్తున్నాది అని తిరిగి గంగకు పోయాడు. స్నానం చేశాడు. కాళ్ళు చేతులు కడుక్కున్నాడు. తిరిగి వచ్చి ధ్యానంలో కూర్చున్నాడు. తిరిగి అదే దర్శనము కనిపిస్తున్నాది పాపం. ఆ రాత్రంతా తాను నిద్రపోలేదు పాపం. ఏమిటి నాలో దోషము? ఏమిటి నాలో దోషమని తన దోషాన్ని చాలా విచారం చేస్తూ వచ్చాడు. కాని తనకర్థం కాలేదు. తనలో దోషములు లేవు. రెండవ దినము తెల్లవారు ఝామునే స్నానం చేశాడు. తిరిగి ధ్యానములో కూర్చున్నాడు. తిరిగి అదే దృశ్యం. ధ్యానములో కనుపిస్తున్నాది. అప్పుడు లేచి ఋషి ఆశ్రమములో ప్రవేశించి సచ్చిదానంద దగ్గరికి వెళ్ళాడు. అదే దినము అదే సమయానికి శివానంద ఆశ్రమమునుంచి బ్రహ్మానంద మనే వ్యక్తి సచ్చిదానందాన్ని చూడటానికి వెళ్ళాడు. వారిద్దరు మాట్లాడు తున్నప్పుడు యీ ఆత్మానందం యేడ్చుకుంటూ పోయి కాళ్ళమీద పడ్డాడు! గురూజీ! ఏమిటి నాపాపము. నాలో యేమిటి దోషము. యీ విధముగా నాకు దృశ్యము కనుపిస్తున్నాది' అన్నాడు. నీవు రాత్రి యేమి భోజనం చేశావు అడిగాడు. నేను విందు భోజనం చేశాను. పాయసము రొట్టె హల్వా అన్నీ భోజనము చేశానన్నాడు. ఈ పదార్థము ఎక్కడ నుంచి తెచ్చారు అన్నాడు. అప్పుడు సచ్చిదానందము చెప్పాడు. ఒక మార్వాడీ మీరందరు భోజనానికి యివాళ నా భిక్షం తీసుకోండని చెప్పి పంపించాడు. దానితో నేను చేయించాను అన్నాడు. ఈ మార్వాడి సన్యాసులకు భిక్ష పెట్టటానికి కారణము యేమిటని విచారించారు. చిన్న అమ్మాయిని పెండ్లి చేసుకోటం, ఆ అమ్మాయి మనసు కష్టం చేత నదిలో పడి ప్రాణం వదలటము. ఆమె కర్మ రూపకంగా యీ విందు గావించినాడని తెలిసింది. కనుక యే విధమైన భావముల చేత, ఏ విధమైన కారణముల చేత, ఏ విధమైన ఆహారము మనము భుజిస్తున్నామో ఆ కారణాలు, ఆ భావాలు మనలో ప్రతిబింబిస్తాయి. కనుక పూర్వకాలములో ఋషులు గ్రామములలో నివసించక ఎవరి ఆహారము పుచ్చుకోన కుండా కంద మూలాదులు తింటూ అడవిలో వున్న ఆహారమును భుజిస్తూ వుండటానికి యిదే మూలకారణము.

మీ అందరిని అరణ్యమునకు పొమ్మని చెప్పటంలేదు. మీరు పోరు నాకు తెలుసు. కానీ మనము యిక్కడనే వుంటుండి యీ పదార్థముల యొక్క దోషములను పరిహారము గావించవలె నన్న పరమాత్మకు అర్పితము గావించాలి. అర్పితము

522068909

గావించకుండా భుజించుట చేతనే మనకు అనేక రకములైన దుర్భావములు అభి
వృద్ధి అవుతున్నాయి. ఈ దుర్భావములకు మన ఆహారమే మూలకారణము. ఈ
ఆహారములోనూ దోషము వుంటున్నది. ఆహారము సంపాదనలోనూ దోషము వుంది. ఈ
ఆహారము వండటంలోను దోషముంది. ఈ ఆహారము వండే వానిలోను దోషముంది.
భగవదర్పితం గావించి భుజించినది ప్రసాదముగా రూపొందుతుంది. కనుక ప్రతి
వ్యక్తి కూడను ఎవరేమనుకున్నా ఫరవాలేదు. మనము సరియైన రీతిలో ప్రార్థించుకొని
దానిని అర్పితముగావించుకోవాలి.

కనుకనే మీరా తనకిచ్చిన విషక్షీరమును కృష్ణునికి అర్పితము చేసిం
ది. ఇది విషమో పాలో ఆమెకేమి కనుపించలేదు. ఏమిచ్చినా కృష్ణార్పణం అనేది. కృష్ణు
నికి మొట్టమొదట పెట్టి తదుపరి తాను ప్రసాదంగా భుజించేది. కృష్ణునికి యీ ప్రసాద
ము యిచ్చేటప్పటికి యీ విషమంతా కృష్ణునికి పోయి blueగా మారిపోయినాడు. ఆ
తెల్లటి పాలంతా మీరా లోపల చేరినాయి. తక్షణమే పూజారూములో విగ్రహాన్ని చూ
చింది. కృష్ణుడు నీలంగా మారిపోయినాడు. భరించుకోలేక పోయింది. తెల్లటి మార్బు
ల్ జైపూర్ నుండి తెప్పించుకొని ప్రతిష్ఠ చేయించుకుంది పాపం. అలాంటి పరిశు
ద్ధమైన చలువరాతి కృష్ణుడు నీలముగా మారిపోవటానికి కారణమేమని భావించిం
ది. ఈ విధముగా విచారిస్తూ విచారిస్తూ కృష్ణుని పాదాలపైన పడింది. మహారాణా వచ్చా
డు. మహాక్రోధుడై వచ్చాడు. చేతిని బట్టి బయటకు లాగేశాడు. నీవు యిక్కడ వుండటా
నికి వీలులేదు. నేను మహారాజును. నా గౌరవ మర్యాదలంతా మంటగలుపుతున్నావు. ఈ
మందిరము నేను కట్టించినది. నేను కట్టించిన మందిరములో నీవు వుండటానికి
వీలులేదు అన్నాడు. మీరా బాధలో వుంటుండాది. కృష్ణుడు యీ విధముగా నీలముగా
మారటానికి కారణమేమని చింతిస్తున్నది. ఈ లోపలనే ఆయన నా మందిరము అని వ
చ్చినాడు. కొంచెం బాధకలిగింది. తదుపరి ధైర్యం తెచ్చుకుంది. మహారాణా యీ మంది
రము నీవు కట్టించావు. ఈ విగ్రహం నీవు ప్రతిష్ఠించినదే. కానీ నా హృదయమందిరము
నీవు కట్టించలేదు. నా కృష్ణుడే కట్టించుకున్నాడు. నా హృదయమునందు తానే ప్రతి
ష్ఠయై వున్నాడు. దాని నుంచి పొమ్మని చెప్పటానికి ఎవ్వరికి అధికారము లేదు. ఓ మనసా
ఈ మమకారాన్ని నీవెందుకు యిక్కడ పెట్టుకుంటున్నావు. ఈ అభిమాన మమకారముల
చేతనే నాకిన్ని బాధలు కలుగుతున్నాయి అని మనసుకు బుద్ధి చెప్పింది. 'చలోరె
మన్ గంగా యమునా తీర్' ఓ మనసా నీవు వెళ్ళిక. ఆ గంగా యమునా స్థానమంటు
అనగా భ్రూమధ్యస్థానములో చేరు. అదే ప్రయాగ. ఆ ప్రయాగకు టికెట్టు తీసుకొని
రైల్లో బస్సులో పోవటానికి ప్రయత్నించలేదు. ఆ గంగా యమునా త్రివేణి సంగమ
మంతా నాలోనే వుంటుండాది. 'చలోరె మన్ గంగా యమునా తీర్' గంగ యిడ, యు
మున పింగళ. రెండింటికి మధ్య భాగస్థానమే సుషుమ్న. అదే ప్రయాగ. ఈ ప్రయాగ

అనే భ్రూమధ్యస్థానములో చేరు. ఓ మనసా! దీన్ని దాన్ని దేనిని అంగీకరించకు. ఆవిధంగా మనస్సును భ్రూమధ్యస్థానానికి పంపించింది. స్తంభించి పోయింది. క్షణమున కృష్ణునిలో ఐక్యమై పోయింది. ఈ గాఢమైన విశ్వాసము వుండటం చేతనే. నామస్మరణ వదలకుండటం చేతనే. మీరాకు ఇన్ని బాధలు కలిగినప్పటికిని ఆమెకు యీ పవిత్రమైన స్థానం ప్రాప్తించింది.

కనుక మనం అఖండమైన విశ్వాసాన్ని, పరిపూర్ణమైన ప్రేమతత్వాన్ని నిస్సందేహమైన నిశ్చలమైన భావాన్ని అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. మనదంతా ఉమ్మి దాన్ని పొద్దున్న ఒక మాదిరి, సాయంకాలం ఒక మాదిరి. balance లేదు. ఈ నాటకమాడుతూ వుంటే భగవంతుడు యేరీతిగా మనకు లభ్యమవుతాడు. ఈ two horserace చాలా danger. ఒక గుఱ్ఱాన్ని మాత్రమే నీవెక్కు. అంతేగాని రెండు గుఱ్ఱాలపైన కూర్చుంటే అది యిట్లు పోతుంది. ఇది అట్లా పోతుంది. మధ్యలో నీవు పాతళై పోతావు. కనుక ఒక్క విశ్వాసము చేతనే భగవంతుని స్మరిస్తూ రావాలి. ఆవిధమైన నిశ్చలత్వాన్ని అనుగ్రహించే నిమిత్తమై మన కాలేజియందు ఒక ప్రార్థన, సుప్రభాతం ఓంకారము యిత్యాదులంతా నియమించటంలోని అంతరార్థములు. దీన్ని మీరు అర్థం చేసుకోకుండా ఏమిట్రా యీ నిబంధనలు, ఏమిట్రా యీ కట్టుబాట్లు ఏమిట్రా యీ discipline అనుకుంటే యిది కేవలము తెలివితక్కువే. పోనీ మీకు అవి సరైన రీతిగా అర్థం కాకుండా పోతే వెళ్ళిపోవచ్చును. తప్పేమి లేదు. ఎవరూ ఎవరిని బాధించరు. నీవు అంగీకరించే యిక్కడకు వచ్చి నీ అంగీకారమునకు నీవు విరుద్ధముగా పోయినప్పుడు నీకు నీవు ద్రోహం చేసుకున్న వాడవౌతావు. నీకు నీవు ఆత్మద్రోహి కాకూడదు. నిన్ను నీవు చంపుకోకూడదు.

నీ హృదయాన్ని నీ విచారం గావించుకో. ఇతరుల నిమిత్తమై నీవేమాత్రము చింతించకూడదు. ఎవరేమనుకుంటారో అనే అభిమాన మమకారములకు అవకాశము యివ్వకూడదు. నీ అభిమాన మమకారములంతా భగవంతుని పైన పెట్టి నీవే తప్ప యితః పరంబెరుగ' నీవు తప్ప నాకింక అన్యము లేదు -అనే భావముతో వుండినప్పుడే మనకు యీ లౌకిక విద్యలు పారమార్థిక విద్యలు, వైజ్ఞానిక విద్యలు అన్ని విద్యలు లభ్యమవుతాయి.

ప్రహ్లాదుడు కూడను విద్యావంతుడే. అతను కూడను విద్యార్థియే. కాని గురువులు యేమి చెప్పినా, తండ్రి యేమి చెప్పినా భగవద్విరోధమైన మాటను యేమాత్రము అంగీకరించలేదు. తండ్రియైనాసరే భగవద్విరోధముగా చెప్పినప్పుడు తండ్రి ఆజ్ఞను వుల్లంఘించమని చెప్పాడు. భర్త అయినాసరే భగవద్విరోధముగా బోధించినప్పుడు మీరావలె భర్తనైనా త్యజించమని చెప్పాడు. తండ్రియైనాసరే ప్రహ్లాదునివలె విసర్జించమన్నాడు. తల్లినైనాసరే భగవద్విరోధంగా బోధించినప్పుడు భరతుడు కైకను యేవిధంగా

విసర్జించాడో ఆవిధముగా విసర్జించమన్నాడు. సోదరుడైనా సరే యే విధముగా విభీషణుడు విసర్జించాడో రావణాసురుని ఆవిధంగా విసర్జించమని చెప్పాడు. కనుక భగవద్వాక్యమునకు విరోధము వచ్చినప్పుడు ఎవరినైనా విసర్జించమని చెప్పాడు. కట్టకడపట గురువు దగ్గర కూడను యిదే బోధిస్తూ వచ్చాడు. బలి చక్రవర్తి గురువు శుక్రాచార్యుడు. అతడు బోధించాడు, 'బలి చక్రవర్తీ! వచ్చినవాడు బ్రాహ్మణుడను కుంటున్నవు. ఇతడు బ్రాహ్మణుడు కాదు ముల్లోకాధిపతి. ఇతను నిన్ను ఆశ్రయించటానికి వచ్చాడు. కానీ నీవే మాత్రము అతనికి భిక్ష పెట్టవద్దు' అన్నాడు. ముల్లోకాధిపతి అని తెలుసుకున్న నీవే ఆ ముల్లోకాధిపతి వచ్చి నాదగ్గర చేయి క్రిందపెట్టినప్పుడు నా చేయి అతనిపైన పోవటము నాకెంత అదృష్టము' అన్నాడు. బలిచక్రవర్తి నా అదృష్టమింతో చాలు భగవంతుడు వచ్చి నన్నడగటమేమిటి నేను అతనికి యివ్వటమేమిటి యిది నా అదృష్టము అన్నాడు. భగవంతుని చేయి క్రింద పడింది. ఇచ్చే చేయి పైనవుండాది. ఇదే మహాభాగ్యమనుకున్నాడు. గురువాజ్ఞ అయినా ఉల్లంఘించి దానం చేశాడు. కాన భగవద్విషయము లోపల యిలా [illegible] గాఢమైన విశ్వాసముతో మనము సరియైన సాధన చేసినప్పుడు మనకెంతటి దైవ విజయం లభిస్తుంది. ఎలాంటి కార్యమైనా విజయమే మనను వరిస్తుంది. మీ పరీక్షల విజయముగాని, మీ సంసార విజయంగాని, మీ వ్యాపార విజయంగాని, ఉద్యోగ విజయంగాని, ఇంకే విజయమైనా భగవదనుగ్రహము సాధించలేనిది ఒక్కటి కూడను జగత్తులో లేదు. భగవంతుని దగ్గర పెట్టుకోవాలి. అంతే చాలు. అన్ని విజయాలూ అక్కడే సాధించుకోవచ్చు. అదే భగవద్గీతలో కట్టకడపటి శ్లోకము.

యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః
తత్ర శ్రీర్విజయో భూతిర్ధ్రువా నీతిర్మతిర్మమ.

ఇన్ని రకములైన ఫలితాలు మనకు లభిస్తాయిట. ఎక్కడ భగవంతుడున్నాడో హృదయములో పెట్టుకొని యీ విధంగా నీవు ధైర్యంతో, విశ్వాసముతో అతనిని ప్రార్థిస్తావో సర్వ విజయములు నీకు చేకూరుతవి అన్నాడు.